

üdis ta rõemoga Reinowadderi faela langedes:
 „Reinowadder, misio kallis silmaterra! luddas teie
 kässi ni õnnelikult läinud, et elloga waenlaste käest
 peasite?“ Reinowadder kostis: „Jubba ollin uffa
 mõistetud, wangis finni lõidetud, wõllareddeli peal!
 agga kuuningas allastas misio peale ja peastis mind
 surest äddast. Mind sadeti pealegi auo ning illoga
 linnast wälja, Messikäp ja Kriimsilm emandaga
 jäiwad misio cest käemehheks. Jänesse Argpüks
 kinkis kuuningas mulle armoandmise tunnistähheks
 ja andis lubba teinaga tehha, mis ma tahhan, sest
 kuuningas ütles: Argpüks on kõige enam teie peale
 wallet tõstnud. Sedda peab ta mulle kohhe wastama,
 ma tahhan teinale wõlga kätte tassuda.“ Jänese
 kulis ehmatades sedda juttu, seisis kui küpsetatud ja
 püdis pöggemise läbbi enast peasta. Reinowadder
 pörkas ukse peale wasto, asmas jänesse kõrrist küün-
 dega finni ja akkas tedda kõgistama; Argpüks
 kissendas ellokombel: Kohheta, tulge appi! tulge
 appi! wagga mees — — Pikkemalt ei sanud ta
 räkida, rebbane olli teina kõrra ärrapurretand ja tosko
 wälja wõinud. Siis kutsus ta naise ja lapsed sa-
 gile, üteldes: „Tulge jänese lihha söma, mis wagga
 maitsew on; esimest korda saab teinast tühjast meile
 kasso.“ Neimad nälgisid jänesse ja panid nahka.
 Ermelina ütles mittokord sües: Täno kuuningale ja
 kuuningasale kalli roa cest! „Täitke agga priksist
 kõhto,“ ütles Reinowadder: „sest korrast on meile
 küllalti, kül murretsen omseks jälle warskit toito.

Uega mõda lodan kõigele waenlastele sefuggust palka
 anda, kui jänese täna sai. Ermelina ütles: Tahtsin
 ammogi küsida, luddas ni õlpsast nende käest peasite?
 Reinowadder kostis: „Jut wõttaks meil wagga
 paljo aega, akkaksin kõif pettust ülestunnistama,
 mis läbbi kuuninga käest peasin. Si meie sõbrus
 kuuningaga kawa ja kestma; kui teina töt kuleb,
 siis lähheb tulline wiha teinal misio wasto põllema.
 Saaks teina teistkorda mind oina wõlli alla, ei siis
 jõuaks enam õbbe egga kuld mind peastma. Armo
 ei olle uul lota, sedda ma tean; teina lassib mind
 üllespua; — meie peame siit ärrapöggemema. Lätki
 ülle merre Some male, ehk Rootsi! seal ei tunne
 meid keddagi; meie ellame tassaillofeste sealatse Ma
 aritud kombe järrel. Saewes sago meid aitama!
 Some on maggusat toitu küllalti: kawn, aini, parta,
 jäneseid ja muid puddu-ellajaid karja kaupa. Seal
 on keinat kõrged mäed, sured järwed ja suwweil
 illusad ilmad. Some merri ning järwed on kalso
 täis, kuhho sabba siöse pistad, tulleb neid toffina
 kaupa külgi. Jah, armas naisokene! kui rahholist
 ello iggatseme, peame Some male pöggemema. —
 Panze, armokene, tähhele, mis teile ütlen: Sel
 korrast peasin walle läbbi kuuninga küsist; lubbasin
 teinale kuuninga Kallewi-poea warranduse pärranduseks:
 juhhatasin kohta, kus rahha-aul peab seisma. Läh-
 wad neimad juhhatud kohta otsima, kust middagi ei
 leia, ja saab kuuningas märko, et tedda petsin, siis
 süttib teina tulline wiha põllema. Sedda wallet